

Otevřený dopis českým a moravským biskupům – k pastoračnímu vyjádření ČBK k deklaraci Fiducia supplicans

Vážení otcové biskupové!

S hlubokou lítostí a znepokojením jsme přijali vaše vyjádření k deklaraci Fiducia supplicans. Jsme otcové a matky, věřící katolíci od kolébky, i konvertité. Kristovo učení jsme přijali jako cestu a pravdu pro naše životy i životy našich nejbližších, a je nám nesmírně drahé. Skutečně věříme, že Ježíš Kristus je „cesta, pravda a život“, která vede nejen k požehnanému životu zde na zemi, ale především směřuje ke šťastné věčnosti v nebi. Věříme v Boží milosrdenství, ale i v Boží spravedlnost. Věříme v objektivní Pravdu, kterou je Trojjediný Bůh. Věříme také, že Desatero je Božím návodem na dobrý a skutečně svobodný život. A věříme učení církve tak, jak jej formuluje Katechismus. Ve všech bodech, tedy i v otázce sexuální morálky.

A proto nemůžeme žádným způsobem akceptovat to, co je vysloveno nebo třeba jen naznačeno v deklaraci Fiducia supplicans, ani to, čím se ji další vyjádření snaží vysvětlit a ospravedlnit. Je to dokument, který dává prostor k nejednoznačným výkladům, a nejen že mate, ale bohužel i pohoršuje věřící. Nás katolíky, ale i jinověrce. My nemáme povinnost být teology. Jasně slovo, které nás bude utvrzovat v učení evangelia, očekáváme od vás, našich pastýřů. V deklaraci, ani v následných výkladech, jasné „ano-ano“, „ne-ne“, tak, jak si přál náš Pán Ježíš Kristus, bohužel nezaznívá. Naopak se jimi pomalu otevírá prostor pro toleranci a schvalování těžkých hříchů proti lidské přirozenosti. Ani tím, že požehnání bude krátké, civilní a „neliturgické“ či mimo kostel, se zdání, že jde o schvalování zla, nepředejde. Už jen samotnou existencí deklarace a jejím uznáním byla překročena bariéra mezi pravdou a lží, magisteriem a herezí.

Velice často se dnes v církvi hovoří o lásce a přijetí všech. Deklarace jako je Fiducia supplicans ale o skutečné lásce, které jde především o spásu duše, vůbec není. Nenabádá k obrácení a k životu v pravdě, ale (jak už jsme jednou uvedli), působí pohoršení. Jak máme dnes vychovávat ve víře své děti? Jak je máme vést k tomu, že mimomanželské nebo dokonce homosexuální svazky jsou hříšné, když dříve či později narazí na fotografie kněží nebo biskupů žehnajících takovým párům? Nebo je snad už k takové víře vést nemáme? Nemáme je vést k tomu, že Bůh nikdy (ani náznakem, ani krátce či „neliturgicky“) nežehná hřích? A máme je naopak vést k tomu, že „dnešní doba žádá jiné přístupy a otevřenost, protože ve všem, i v tom nejhorším hříchu, lze nalézt něco dobrého“?

My ale věříme, že hřích zůstává hříchem, i když zabalený do slov o lásce a toleranci. Proto odmítáme „růst v přesvědčení“, že jakékoliv požehnání hříšného svazku není jeho ospravedlněním. Sami jsme hříšníci, ale víme, že jedinou cestou z hříchu není omlouvání našich slabostí, ale pokání a obrácení. Víme a věříme, že máme milovat hříšníka a nenávidět hřích. Proto jsme přesvědčeni, že jediná správná cesta pro člověka s homosexuální orientací či žijícího v cizoložném svazku, je úsilí o život v čistotě, ve kterém mu máme být nápomocni modlitbou, obětí či radou. A toto očekáváme od vás, našich biskupů. Ne „růst v přesvědčení“, ale jasné pojmenování toho, co je hříšné, a co může dokonce vést ke ztrátě věčného života

s Bohem. Očekáváme od vás náročné, ale bezpečné vedení Kristovou cestou, která je úzká, ale vede k tomu nejlepšímu cíli. Očekáváme od vás víru a statečnost, která se postaví proti duchu doby, a nebude s ním uzavírat dohody. Přejeme si, abyste nás nevedli cestou otevřenosti světu, ale cestou pravdy, modlitby, oběti a hlásání evangelia. Přejeme si, abyste nás vedli k pravé Bohopoctě, eucharistické úctě a klanění. S vámi chceme být stádem, které zůstane solí země a světlem světa. Stádem třeba malým, ale pevným v tom, že jen skrze Krista a bez kompromisů s „duchem doby a světa“ lze dojít do Božího království.

Jste biskupové, nástupci apoštolů, s plností kněžského svěcení a mocí vyhánět zlo. Prosíme vás, abyste ji využívali, spíše než se zlem diskutovali. Prosíme, abyste nás nepřesvědčovali, že je vše v pořádku a žádné zlo mezi námi není. Prosíme, abyste nás učili, že život věřícího člověka není dialog, ale duchovní boj, aby nikdo nemusel žít ve strachu z odsouzení. Jste to právě vy, na kom leží zodpovědnost za stádo, které vám Pán svěřil. Vy jej vedete a my vás chceme následovat úzkou stezkou k životu.

Žijeme v naději, že se za nás modlíte. I my se modlíme za vás, protože si přejeme svaté biskupy, se kterými se jednou společně sejdem v Božím království.

V Kristu, jménem vašich věřících

V Praze 1.2. 2024

Jolana Jaczenková, Praha

Josef Horník, Praha

Helena Janáková, Zruč nad Sázavou

Lucie Horníková, Praha

Jaroslav Čech, Zruč nad Sázavou

Simona Nagyová, Praha

Zuzana Elisová, Praha

Marek Hlaváček, Praha

David Maruška, Praha

Marie Anne Hlaváčková, Praha

Martin Koníček, Praha

Libor Hlaváček, Praha

Pavel Vachek, Praha

Věra Matochová, Praha

Marie Vachková, Praha

Pavel Tater, Praha

Zuzana Tökölyová, Plzeň

Viliam Láska, Praha

Marie Rumlová, Čáslav

Adéla Brožová, Praha

Petr Lepeška, Beroun

Irena Rosíková, Chomutovice

Lenka Nováková, Zruč nad Sázavou

Tereza Picková, Pardubice

Lydie Buriánová, Praha

Lan Huong Tran, Jablonec nad Nisou

Jiřina Faustyna Nováková OFS, Praha

Tomáš Peřinka, Praha 5

Jitka Pikalová, Praha

Kateřina Merklová, Praha 5